

LA SEGONA

Màrius Carol

DIRECTOR

El somni convertit en malson

GÁBOR Thurzó escriu a *La deessa s'embarca*: "Era com la majoria dels homes: només acceptava el consell dels déus quan no se li acudia res més". Theresa May no va pensar mai a avançar les eleccions britàniques. No havia passat per les urnes, però tenia una majoria suficient al Parlament. Ningú no la discutia en la seva formació i havia d'afrontar la tasca ingent del Brexit en els propers mesos. Però els seus estratèges –que són com els déus a qui es refereix Thurzó– li van aconsellar amb les enquestes a la mà que convoqués eleccions per obtenir una majoria aclaparadora. May va decidir fer-los cas i el resultat no li podia haver sortit pitjor: no ha aconseguit repetir la majoria absoluta conservadora, surt debilitada davant del seu partit i davant la Unió Europea, i ha reforçat el seu rival Jeremy Corbyn, que semblava amortitzat.

El fiasco és descomunal i la lliura esterlina ho va ratificar caient. El que havia de ser una escombrada històrica ha acabat sent un cop d'escombra històric. May no ha fet una

bona campanya i el seu programa electoral causava més por que entusiasme, sobretot entre les classes populars. Corbyn s'ha emportat el vot dels joves i dels indignats. I els atemptats recents han posat de manifest l'error que van suposar les retallades en seguretat de la candidatura, quan ocupava fa un any el Ministeri de l'Interior.

Els britànics no són un electorat fàcil. També Edward Heath estava còmodament instal·lat al poder el 1974 i va decidir anticipar les eleccions perquè l'electorat li donés un mandat ferm per fer reformes profundes. El resultat va ser que va haver de fer les maletes del 10 de Downing Street. May ha somiat massa nits ser la dama de ferro i els britànics s'han adonat que és únicament la dona de llauna. Més feble que mai, ha de renegociar 759 tractats internacionals i reformular les relacions amb 168 països. El somni de May és avui un malson.

ELS SEMÀFORS

María García Rodríguez

SECRETÀRIA D'ESTAT

La secretària d'Estat de Medi Ambient ha confirmat que el Govern central ampliarà els propers mesos la xarxa de parcs amb la incorporació del primer parc exclusivament marí: el del Mar de Las Calmas, a El Hierro. **PÀGINA 34**

Joan Punyet Miró

AUTOR DE 'MIRÓ & MUSIC'

El net de Joan Miró acaba de publicar el llibre *Miró & music*, una recerca sobre els músics que va conèixer i va estimar el gran artista català, que tenia com a lema: "Que la meua obra sigui un poema musicat per un pintor". **PÀGINES 38 i 39**

Paula Hawkins

ESCRIPTORA

Després de l'aclaparador èxit de *La noia del tren* (20 milions de còpies venudes), la novel·lista britànica Paula Hawkins presenta a Espanya *Sota l'aigua*, thriller psicològic amb drama, retorn al passat i violència de gènere. **PÀGINA 41**

Theresa May

PRIMERA MINISTRA BRITÀNICA

La premier conservadora Theresa May ha fracassat en l'intent d'enfortir el seu lideratge i rebre a les urnes un mandat fort de cara a les complicades negociacions per la sortida del Regne Unit de la Unió Europea. **PÀGINA 3**

Jessica Alba

ACTRIU

La companyia de l'actriu Jessica Alba, Honest Company, ha estat multada amb 1,55 milions de dòlars per vendre productes suposadament lliures de lauril sulfat sòdic, una substància que en realitat sí que tenien. **VIURE 9**

ÍNDEX

Internacional	3
Política	16
Opinió	24
Tendències	32
Necrològiques	37
Cultura	38
Cartellera	46
Esports	50
Economia	59
Anuncis classificats	65
PÀGINES	96

SUMARI

INTERNACIONAL

Alerta permanent

El president de França, Emmanuel Macron, vol integrar el gruix de les mesures d'excepció recollides en l'estat d'urgència declarat després dels sagnants atemptats gihadistes de novembre del 2015 en el dret ordinari. **PÀGINA 9**

POLÍTICA

L'envit de Podem

Mariano Rajoy dona a entendre als seus col·laboradors que intervindrà en el debat de la moició de censura. **PÀGINA 22**

EDITORIALS

Qüestions principals

La convocatòria del referèndum, l'1 d'octubre, per decidir si Catalunya es converteix en un Estat independent en forma de república; i el fracàs de l'estratègia de la premier Theresa May per enfortir-se políticament abans del Brexit. **PÀGINA 24**

OPINIÓ

Apocalíptics/integrats

Juan-José López Burniol afirma al seu article que "el populisme és un moviment integrat per ciutadans que se senten exclosos del sistema, per considerar que aquest està en mans d'un *establishment* atent només al seu particular interès i que s'estén molt més enllà de la classe política". **PÀGINA 30**

TENDÈNCIES

Autoritats sanitàries

Les societats científiques critiquen que Espanya, que va marcar el camí de la resta dels països de la Unió Europea prohibint el consum de tabac en tots els espais tancats, s'ha quedat endarrerida en la lluita contra el tabaquisme. **PÀGINA 35**

VIURE

Benvinguts a la Blanca Subur

L'Ajuntament de Sitges s'ha dotat d'un pla de qualitat turística per al període 2017-2021 que es proposa fomentar el desenvolupament d'un dels principals sectors econòmics de la ciutat de manera "sostenible i intel·ligent", buscant "l'atracció de projectes innovadors i d'alt valor afegit".

El porter i la model

Victor Valdés i Yolanda Cardona es casen després de gairebé deu anys d'una relació en la qual han tingut tres fills.

CULTURA

Cita a L'Atlàntida

El director del Mercat de Música Viva de Vic, Marc Lloret, presenta el programa de la pròxima edició, que tindrà Itàlia com a país convidat i en la qual no faltaran la presència de nous grups emergents, bandes consolidades i artistes de renom internacional. **PÀGINA 40**

ESPORTS

Calvari amb bicicleta

Les expectatives obertes per la bona contrarellotge d'Alexandro Valverde i Alberto Contador s'esvaeixen en la primera etapa de muntanya del Dauphiné, amb l'ascensió al Mont du Chat, un port de 1.504 metres d'altura al massís del Jura del qual surten triomfants Richie Porte i Chris Froome. **PÀGINA 57**

ECONOMIA

Els paradisos perduts

Els inspectors d'Hisenda defensen que la sentència del Tribunal Constitucional que anul·la per unanimitat l'amnistia fiscal del 2012 dificultarà que en el futur s'aprovin normes similars. **PÀGINA 60**

PEL FORAT DEL PANY

'Overbooking' per Omella

El nomenament com a cardenal de l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, en el consistori cardenalici que se celebrarà el dia 28 a Roma ha aixecat tanta expectació que es produirà el més semblant a un *overbooking* polític i religiós. La delegació institucional espanyola estarà presidida per Soraya Sáenz de Santamaría, amb la qual viatjarà un altre ministre –encara s'ha de decidir si serà el de Justícia o si s'hi sumarà la ministra catalana Dolors Montserrat–; també està confirmada la presència del vicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras, encara que no es descarta que al final s'afegeixi a la delegació el president Puigdemont i algun altre conseller. L'arquebisbat de Barcelona té prevista la presència de tots els bisbes catalans i mig centenar de bisbes espanyols. En total, s'espera que viatjaran a Roma per a l'ocasió entre 800 i 1.000 persones, la qual cosa ha provocat que s'esgotin els bitllets d'avió a la ciutat santa la vigília i l'endemà del consistori cardenalici.

PENSEM QUE...

Carrers per caminar

Un dels factors que influeixen en la creixent percepció de les molèsties causades pel turisme massiu al centre de Barcelona és la gran quantitat d'artefactes mòbils que es desplacen per carrers on la prioritat del vianant hauria de ser absoluta. L'any passat, l'Ajuntament ja va decidir posar límit a l'ús de patinets elèctrics i altres ginys rodadors al freqüentadíssim front marítim de la Barceloneta. Ara està decidit a estendre aquesta restricció a tot el barri mariner i també als carrers estrets del Gòtic. De la mateixa mateixa, el districte preveu aplicar algun tipus de limitació al Raval i a la zona del Born i Santa Caterina. L'ordenació d'un espai públic tan disputat com el de Ciutat Vella, sobretot en els mesos d'estiu, en què s'espera un rècord espectacular de visitants, és una cosa del tot necessària si el que es preten és evitar abusos que posen en risc una convivència sempre fràgil.

El web de LA VANGUARDIA

MOTO GP

Seguiu, minut a minut, les proves de classificació del Gran Premi de Catalunya a Montmeló.

FÓRMULA 1

Les proves per decidir la pole del Gran Premi del Canadà, en directe.

A FONTS

Realment hi ha turismofòbia a Barcelona?

DISSABTE DE MAPES

Comproveu les ciutats amb més milionaris al món.

ENTREVISTA

FERNANDO GARCÍA
Madrid

La “reina del thriller psicològic”, com als seus eficaços editors els agrada anomenar-la, va viatjar ahir a Madrid per promocionar el seu nou llibre, *Sota l'aigua* (La Campana/Planeta); una novel·la segons ella “més complexa” que la seva bomba de *La noia del tren*, encara que alguns temes es repeteixin. La visita a Espanya de Paula Hawkins, nascuda a Zimbàbue però nacionalitzada britànica, coincideix amb la patacada electoral rebuda per Theresa May.

Creu que les intrigues que es comencen a entreveure entre els tories després de la patacada de May donarien per a una novel·la? Sí, sens dubte. Els llibres sobre política són difícils d'escriure. Però ara mateix hi ha tant drama i tantes punyalades per l'esquena en el partit dels tories que crec que aquest seria un grandíssim tema per a una novel·la o una sèrie de televisió, en aquest cas com una mena de *House of cards* del moment al Regne Unit. Però no seré jo la persona que escrigui aquesta novel·la.

Per què li sembla tan difícil novel·lar sobre política?

Perquè és molt complicat fer-ho sense trair les teves pròpies visions o opinions i sense deixar de semblar, alhora, equànime i just. A més, quan parles de fets reals és molt fàcil que la història et depassi. Perquè tot passa molt ràpidament. Sé, per exemple, que als Estats Units hi va haver sèries televisives que es van haver de reescriure ràpidament quan Donald Trump va guanyar les eleccions.

La noia del tren ja ha venut 20 milions d'exemplars. I Sota l'aigua va com una bala. A què atribueix aquest èxit?

Això de *La noia del tren* només passa una vegada a la vida. Abans d'aquest llibre vaig escriure quatre novel·les romàntiques... sense gaire èxit. Llavors em vaig adonar que el que m'interessava era la foscor i el drama. Desitjava que als meus personatges els passessin coses dolentes! I vaig saber que no soc escriptora de finals feliços, sinó d'explicar les reaccions de les persones en situacions extremes. Aquí em trobo al meu lloc. De *La noia del tren* sé que el ritme funciona molt bé. La Rachel és un personatge interessant amb qui molts s'identifi-

“No em podia limitar a fer ‘La noia del tren 2’”

Paula Hawkins, novel·lista supervendes, publica ‘Sota l'aigua’

MATT DUNHAM / AP

Imatge de Paula Hawkins cedida per l'editorial després de la negativa de l'autora a deixar-se fer més fotos

quen i potser alguns se senten incòmodes. D'altra banda, tots hem sentit l'impuls voyeur que el llibre reflecteix. Els editors han estat fantàstics. I potser la novel·la ha arribat en el millor moment. Però totes aquestes coses no expliquen xifres de vendes tan grans. L'èxit és en gran part misteriós; si no ho fos, només caldria limitar-se a repetir la fórmula.

La seva nova novel·la ha rebut moltes floretes, però també forts atacs. Sol passar, especialment amb els supervendes. Se sent envejada?

Quan alguna cosa té molt d'èxit és objecte d'ampli escrutini i rep opinions desfavorables. Sé que a molts crítics no els ha agradat *Sota l'aigua*. Ho he viscut amb certa tristesa, esclar. Però prefereixo haver estat fidel a la meua intenció d'escriu-

re un llibre ambiciós i més complex que l'anterior, en lloc de limitar-me a fer *La noia del tren 2*.

Sota l'aigua apareix subtítulat amb una frase significativa: “No confiïs en ningú, ni tan sols en tu”, perquè alguns records són enganyosos. Ens mentim a nosaltres mateixos?

Potser la paraula *mentir* és molt forta. Però sí que crec que tots ens enganyem una mica sobre el nostre passat a fi d'ajudar-nos a construir la nostra realitat, a lluitar amb els traumes i a ser més feliços. Ho veig com un mecanisme de defensa que opera més com pitjor ho hàgim passat a la vida.

És casual que als seus dos llibres d'intriga ens parli de violència de gènere?

No. La violència domèstica és un problema gravíssim i persistent a

L'ACTUALITAT BRITÀNICA

“Les punyalades entre ‘tories’ donen per a una gran novel·la, però no seré jo qui la faci”

UN VEHICLE DE DENÚNCIA

“La novel·la és un bon espai per tractar problemes com ara la violència de gènere”

tot el món. No en conec l'abast a Espanya, però al Regne Unit unes dues dones moren cada setmana en mans de la seva parella o exparella. És necessari canviar l'enfocament en aquest tema. Perquè hi ha al-

guns mitjans de comunicació que, a sobre, responsabilitzen les dones d'aquesta desgràcia.

Les dones llegeixen més novel·la que els homes. I també escriuen tant o més. La literatura pot ser un vehicle de reacció femenina, no només davant els maltractaments, sinó contra el tracte desigual que les dones pateixen en diferents àmbits?

És veritat que les dones llegeixen més ficció que els homes i que escriuen novel·la negra d'igual a igual. Pensem en Agatha Christie, Patricia Highsmith o Phyllis Dorothy James. Elles i d'altres demostren que la literatura és un bon espai per tractar seriosament els problemes de les dones. Dins del *noir* domèstic es poden abordar adequadament les qüestions més delicades de la família, el matrimoni, la fertilitat, la cria dels fills... Sí, és un bon vehicle.

Sota l'aigua també aborda el suïcidi juvenil, un altre tema que deu n'hi do.

La vida dels adolescents és fascinant; un tema molt fèrtil per a la ficció. Perquè és l'època de les amistats més intenses, la del despertar sexual, les relacions exaltades. És quan les persones comencen a tenir un cert poder, però continuen sent molt vulnerables. Però amb el tema del suïcidi cal ser molt acurats. Precisament per aquesta vulnerabilitat i susceptibilitat que caracteritza els adolescents.

Avui amb la premsa espanyola no s'ha deixat fer fotografies, tot i que sí que ha fet entrevistes televisives...

És que fa dos anys que deixo que em facin fotos continuament i he pensat que en aquesta gira ja podia dir que no. Perquè consumeix molt de temps, no en gaudeixo.

Assumeixo que hi ha també un punt de timidesa.

La pregunta és si hi ha una relació entre el caràcter introvertit d'una persona i les ganes o la necessitat d'escriure.

Sí. Probablement la majoria dels escriptors som persones introvertides. I ens sentim molt més còmodes asseguts en una habitació fabricant les nostres històries que parlant amb periodistes. Fins a cert punt és cert que no vull ser sota els focus, veure la meua cara als diaris. Així que és veritat; en part és per introversió. No em sento còmoda ocupant el centre d'atenció.●

Exposició coorganitzada pel Museu Picasso, Barcelona i la National Portrait Gallery, Londres

Picasso. Retrats

Últims dies

Museu Picasso
Carrer Montcada, 15-23
08003 Barcelona

Compra l'entrada en línia
www.museupicasso.bcn.cat

#PicassoRetrats
f t i

17.03.17 / 25.06.17